



Konwent Centrów i Klubów Integracji Społecznej
Rada Programowa Konwentu

Sekretariat Konwentu – Instytut Rozwoju Służb Społecznych,
00-554 Warszawa, ul. Marszałkowska 34/50, Tel. (22) 629-40-18 w.112,
www.irss.pl-ciskis, mail: konwenticiskis@gmail.com,

Warszawa, Janów Lubelski dnia, 27 sierpnia 2013 r.

Pani Elżbieta Seredyn
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Pracy i Polityki
Społecznej

Stanowisko Pani Seredyn!

W imieniu Rady Programowej Konwentu Centrów i Klubów Integracji Społecznej, korzystając z możliwości społecznych konsultacji, pozwalam sobie przedłożyć stanowisko w sprawie projektu „KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA UBÓSTWU I WYKLUCZENIU SPOŁECZNEMU 2020, NOWY WYMIAR AKTYWNEJ INTEGRACJI”.

2 paragraf

Przewodniczący Rady Programowej

Paweł Wiśniewski

Załącznik: Stanowisko Rady



Konwent Centrów i Klubów Integracji Społecznej Rada Programowa Konwentu

Sekretariat Konwentu – Instytut Rozwoju Służb Społecznych,
00-554 Warszawa, ul. Marszałkowska 34/50, Tel. (22) 629-40-18 w.112,
www.irss.pl-ciskis, mail: konwenticiskis@gmail.com,

Warszawa, Janów Lubelski dnia, 27 sierpnia 2013 r.

STANOWISKO

w sprawie projektu „*KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA UBÓSTWU I WYKLUCZENIU SPOŁECZNEMU 2020, NOWY WYMIAR AKTYWNEJ INTEGRACJI*”

Rada Programowa Konwentu Centrów i Klubów Integracji Społecznej (nazwa skrócona: Konwent CIS/KIS) korzystając ze stworzonej przez Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Departament Pomocy i Integracji Społecznej możliwości wyrażenia opinii i zgłoszenia uwag do projektu dokumentu, pozwala sobie przedłożyć poniżej stanowisko w imieniu 108 jednostek organizacyjnych, świadczących usługi reintegracji społecznej i zawodowej na podstawie ustawy z dn.13 czerwca 2003 r. o zatrudnieniu socjalnym. Konwent CIS/KIS to ogólnokrajowa platforma współpracy podmiotów zatrudnienia socjalnego, zaliczanych do tzw. otoczenia ekonomii społecznej, a więc współtworzących szeroko rozumiany sektor ekonomii społecznej.

Członkowie Konwentu CIS/KIS z aprobatą przyjmują fakt opracowania tego dokument, jako wykonanie zapowiedzi Rady Ministrów z dn. 30 kwietnia 2013 roku, odnoszącej się do *Krajowego Programu Reform na rzecz realizacji strategii „Europa 2020”*. Zdaniem Rady Programowej Konwentu ten dokument, obok drugiego projektu tj. Krajowego Programu Rozwoju Ekonomii Społecznej, stanowi ważną wytyczną z punktu widzenia realizacji krajowych strategicznych ram polityki na rzecz ograniczania ubóstwa i aktywnej integracji osób wykluczonych. Ponadto, Rada Programowa Konwentu stwierdza, że *przyjęcie Krajowego Programu Przeciwdziałania Ubóstwu i Wykluczeniu Społecznemu 2020, Nowy Wymiar Aktywnej Integracji* (dalej: Krajowy Program), stanowić będzie kontynuację projektowanej od 2004 r. polityki społecznej państwa wobec problematyki ograniczania ubóstwa i aktywnej integracji osób wykluczonych, w której to istotną rolę odgrywają centra i kluby integracji społecznej¹. Jednocześnie, przyjęta konstrukcja dokumentu zdaniem Rady

¹ Patrz: *Informacja o działalności centrów i klubów integracji społecznej dla Sejmu i Senatu RP* – druk sejmowy nr 679/2012, przyjęta przez Sejm RP w dniu 25 stycznia 2013 r.

Programowej Konwentu, a w tym specjalne wyróżnienie w III Rozdziale Krajowego Programu kilku priorytetów jest wyrazem uwzględnienia wskazówek Europejskiej Komisji². Te wskazówki odnoszą się do konieczności budowania korelacji pomiędzy interwencją socjalną, a szerokim zestawem polityk społecznych w obszarze edukacji, pomocy społecznej, mieszkalnictwa oraz zdrowia, a także budowania polityki rodzinnej umożliwiającej godzenie życia prywatnego i zawodowego. Dlatego też, proponowane w projekcie polskiego programu walki z ubóstwem na lata 2014-2020 takie priorytety jak: Priorytet II – *Zapewnienie spójności działań edukacyjnych, społecznych i zawodowych dzieci i młodzieży*, Priorytet III – *Aktywna integracja w społeczności lokalnej*, Priorytet IV – *Bezpieczeństwo i aktywność osób starszych*, oraz Priorytet V – *Zapobieganie niepewności mieszkaniowej i przeciwdziałanie bezdomności*, uznane zostają przez Radę Programową Konwentu jako najbardziej odpowiadające europejskim wskazówkom prowadzenia polityki społecznej oraz niezbędne z punktu widzenia potrzeb polskiego społeczeństwa. Jednostki organizacyjne reintegracji społecznej i zawodowej w każdym z wyżej wymienionych priorytetów mogą stać się przydatnymi realizatorami, dysponującymi właściwą kadrami, doświadczeniem, a także wypracowanymi w ciągu 10 lat funkcjonowania ustawy o zatrudnieniu socjalnym, partnerskimi relacjami z ośrodkami pomocy społecznej oraz urzędami pracy.

Rada Programowa Konwentu przyjmuje z aprobatą w projekcie Krajowego Programu wyraźnie podkreślaną kwestię współpracy instytucjonalnej, traktowanej jako „*wyzwanie współpracy w ramach służb społecznych*” (str. 29 dokumentu). Jest to ważne z punktu widzenia osiągnięcia rezultatów Krajowego Programu. W mijającym okresie programowania 2007-2013 wystąpiło bowiem wiele nieprawidłowości w tej współpracy, szczególnie o zabarwieniu konkurencyjności pomiędzy poszczególnymi służbami pomocy i wsparcia. Na tle zapowiadanych zmian w systemie pomocy społecznej (mała reforma pomocy społecznej), wprowadzających nowe role i funkcje dla ewentualnie przekształcanych ośrodków pomocy społecznej i powiatowych centrów pomocy rodzinie, wprowadzających nowe instytucjonalne formy pomocy, tzw. agencje pracy socjalnej oraz agencje usług socjalnych oraz nowe formy kontraktów socjalnych, rozwój oraz dbanie o poprawne relacje między instytucjami pomocy społecznej, podmiotami reintegracji społecznej i zawodowej oraz instytucjami rynku pracy będzie decydować o efektach poszczególnych działań w poszczególnych Priorytetach Krajowego Programu.

² Komunikat Komisji Europejskiej z grudnia 2010 r. pt.: *Europejska platforma współpracy w zakresie walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym: europejskie ramy na rzecz spójności społecznej i terytorialnej*.

Rada Programowa Konwentu analizując proponowane treści poszczególnych Priorytetów projektu Krajowego Programu pozwala sobie zwrócić uwagę na ewentualność wprowadzenia pewnych uzupełnień i korekt:

1. Priorytet I *Przeciwdziałanie wykluczeniu społecznemu dzieci i młodzieży*, Działanie I.6 (str.49 dokumentu)

Proponuje się uzupełnienie zapisu Działania I.6 „*Wsparcie kobiet i mężczyzn w powrocie na rynek pracy po przerwie związanej z wychowaniem dziecka lub opieką nad osobą zależną*”, poprzez dodanie po pkt.2 nowego sposobu realizacji wyznaczonego celu w brzmieniu: „*3) wspieranie przez jednostki samorządu terytorialnego, głównie gminy i powiaty inicjowanych wspólnych projektów ośrodków pomocy społecznej, centrów i klubów integracji społecznej i urzędów pracy przygotowujących osoby po przerwie związanej z wychowywaniem dziecka oraz ułatwiających im powrót na rynek pracy.*” Uzasadnieniem uzupełnienia jest fakt, że bariery w powrocie na rynek pracy po przerwie związanej z wychowaniem dziecka nie leżą tylko po stronie pracodawców, lecz także po stronie samych powracających (np. dezaktualizacja kompetencji zawodowych, specyficzne problemy psychologiczne itp.). Przygotowanie takich osób to domena m.in. podmiotów zatrudnienia socjalnego a współpraca w tym zakresie pozwoli ukierunkować pomoc dla najbardziej potrzebujących osób (rodzin).

2. Priorytet II *Zapewnienie spójności działań edukacyjnych, społecznych i zawodowych dzieci i młodzieży*, Działanie II.4. (str.57 dokumentu)

Proponuje się rozszerzenie treści Działania II.4 „*Wdrożenie kompleksowego systemu pierwszego zatrudnienia młodzieży opartego o zintegrowane działania instytucji edukacyjnych, rynku pracy i integracji społecznej*”, o dodanie po pkt.6 nowego zapisu w brzmieniu: „*7) wspieranie programów reintegracji społecznej i zawodowej dla osób w wieku do 30 roku życia realizowanych przez centra i kluby integracji społecznej we współpracy z ośrodkami pomocy społecznej, urzędami pracy oraz podmiotami ekonomii społecznej, w tym szczególnie ze spółdzielniami socjalnymi.*” Uzasadnieniem dla wprowadzenia korekty jest fakt, że w katalogu skutecznych sposobów na pierwsze zatrudnienie młodzieży, poza programami OHP, czy podmiotów ekonomii społecznej jest także skorzystanie z usług reintegracji społecznej i zawodowej w ramach centrów i klubów integracji społecznej. Potwierdziły to doświadczenia okresu 2007-2013.

